

Levelet, virágot lát szemem

Levelet, virágot lát szemem
a fákon, s érő gyümölcs-sor
forr a gallyak közt. Dalol bennem
madár, patak, mesél ekkor
a zengő erdő, s szerelmes méhraj mézsört
áraszt rám, frissít az ég kinyílt virága:
felébred szívem, míg másnak él mély álma.

Kastélyába zár a Szerelem,
nincs adó, s papi misebor;
gazdaggá tesz, úr lesz belőlem —
nem kapom ezt mástól, s máskor.
Hűség és Odaadás kéri a gyönyört,
hogy a kiharcolt Érdem erején még ma
megtörjön a tétovázás gyötrő kínja.

Régóta őrizlek, Szerelem
őszintén, hűséggel. Sokszor
te védtél, veled menekültem —
az örömből sosem lett tor.
Hozzád fordulok mert nyomorúság gyötört,
segíts nekem! Rád tekintek, Szánalom, ha
a nap fényét elhalasztja az éjszaka.

Csalástól és bánattól szöktem.
 szerelmemben nincs hazug por:
 a szavakból gyöngyöt fontam, nem
 érdekel már a sók lator.
 Szeretem, ki körém varázsolta e kört,
 hogy szerelmes számat gúzsba kösse szava,
 s érzelmem indája őt el ne oldozza.

Hogy elhidd, neked elmesélem:
 az Öröm felébreszt százszor
 is éjjel, s zeng az éjben szívem
 mert e szép és csodás mámor
 vadul lázítja várakozásom; kitört
 vágyam hibát is kockáztat, jól vigyázva —
 de neki sem rideg, s ellenséges vágya.

Hízelgők, képmutatók tőlem
 már távol állnak. fáj, mikor
 ál-ragyogásuk gögjét érzem.
 Igaz kedvesemhez bátor
 s gyöngéd vagyok, úgy ő utcára nem söpört;
 s tiszta csillogású csodához vezet a
 Szerelem és Öröm engem kézenfogva.

Fuss dal hozzá, kiért Arnaut összetört
 minden más szerelmet szívében, és soha
 nem érzett gyengeséggel magát elhagyta.

Szeged

Arnaut Daniel
 Fordította és átdolgozta: *Kötél Emőke*